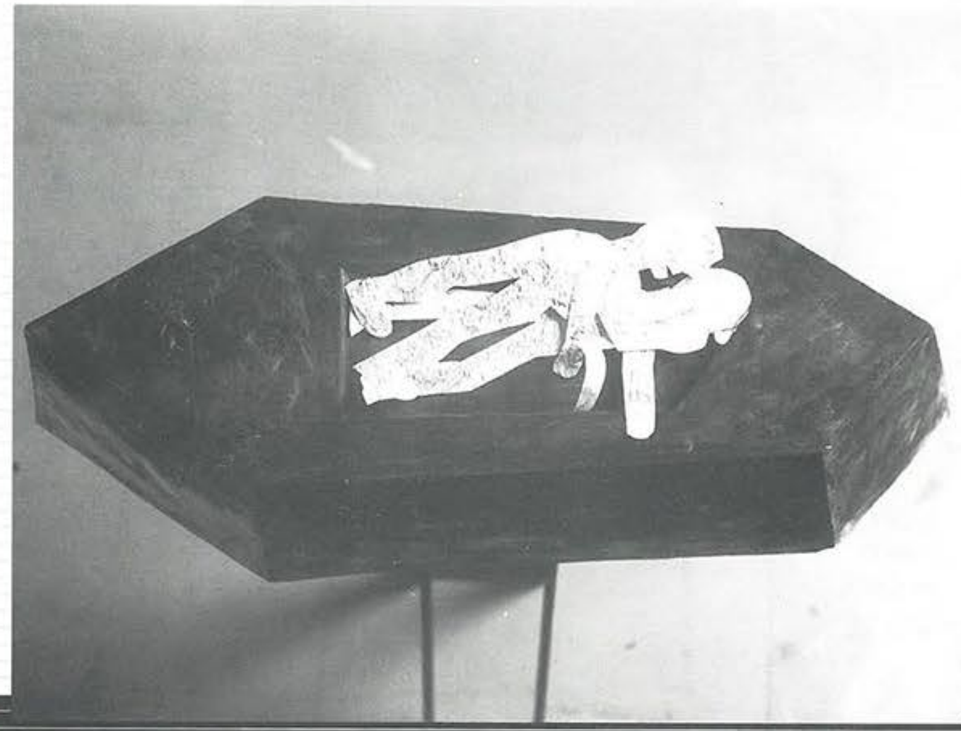

slavoljub radojčić

caja

kulturni
centar
beograda

Kada prolazite centrom grada Beograda naići ćete na bareljef slavnog dr Arčibalda Rajsa postavljenog na samom ulazu zgrade »Aero kluba« u Uzun Mirkovoj ulici. Ovaj memorijalni rad otkriven je 18. juna 1997. godine tokom jedne male ceremonije, a dar je čoveka koji je meni tada predstavljen kao akademski vajar - gospodin Radojčić.

Reč »akademski«, verovatno u Vama izaziva predstavu osobe ozbiljne, dostojanstvene i obasute zvaničnim priznanjima, osobe koja je autor brojnih skulptura, reljefa, plaketa. Tačno je da se sve ovo odnosi na profesora Radojčića. Ipak, to nije sve. Čim ga upoznate malo bolje i zađete u njegov atelje na vrhu jedne betonske zgrade sagrađene u stilu šezdesetih godina, blizu »Autokomande«, ili ga pak imate kao gosta za svojom trpezom, Vi spoznate još jednu dimenziju ovog čoveka skrivenu iza tog zvaničnog paravana. Vi otkrivate upravo Caju - čoveka sa puno diskretnog smisla za humor i poeziju i sa neverovatnim osećanjem za apsurd stvarnosti, što Vam pruža mogućnost da, dok slušate njegove bezbrojne anegdote i priče, otkrijete paradoksalnost svakodnevice.

Isti taj utisak steći ćete kada posmatrate njegove skulpture i crteže: otkrićete usamljene likove i predmete, bačene u prostor u kojem se prepliću realnost i imaginarnost, seta i radost, sve u cilju da se stvori egzaktna struktura Radojčićeve poezije, koju je jedan švajcarski kritičar definisao kao »melanholiju reflektujućih senki«. I zaista, u njegovom stvaralaštvu postoji isto toliko humora koliko i melanholije i sete.

Ne bih se dalje zadržavao na podacima iz biografije ovog istaknutog umetnika, kao ni na stranicama dugih spiskova međunarodnih izložbi, među kojima je bilo i onih u Švajcarskoj. Nisam ni dovoljno stručan da dodajem bilo šta brojnim analizama sačinjenim od strane istoričara umetnosti. Oni su našli prave reči opisujući njegov rad kao »paradoksalni spoj oblika i predstave« ili kao »poeziju strepnje«. Ja, sa svoje strane, kao običan obožavatelj umetnosti Caje Radojčića, mogu da Vas pozovem da otkrijete taj čudesan i nenametljiv, toliko fascinantan svet ovog umetnika.

Lorenzo Amberg

Slavoljub Caja Radojčić

je rođen 1942. godine u Beogradu. Diplomirao je na vajarskom odseku Akademije likovnih umetnosti u Beogradu 1965. godine i završio posdiplomske studije 1967, u klasi Miše Popovića.Član je ULUS-a od 1965. godine. Redovni je profesor Fakulteta likovnih umetnosti u Beogradu.

Adresa : Franca Rozmana 20, tel. : 459 - 429

SAMOSTALNE IZLOŽBE

1966. **Beograd,** Dom kulture »Zapadni Vračar«
1967. **Beograd,** Galerija Kolarčevog narodnog univerziteta
1968. **Beograd,** Galerija Doma omladine
1969. **St. Gallen,** Gallerie Lock
1970. **Beograd,** Galerija 73
St. Gallen, Gallerie Lock
1975. **Köln,** Galerie Weith Turske
1976. **Aranđelovac,** Izložbeni paviljon »Knjaz Miloš«
Novi Sad, Likovni salon Tribine mladih
1979. **Beograd,** Salon Muzeja savremene umetnosti
1980. **St. Gallen,** Gallerie Lock
Hannover, Galerie Lister Werkstadt
1982. **Kragujevac,** Likovni salon Narodnog muzeja
1985. **St. Gallen,** Gallerie Lock
Pančevo, Savremena galerija Centra za kulturu »Olga Petrov«
1987. **Varaždin,** Galerija »Sebastijan«
1988. **St. Gallen,** Galerie Lock
Kraljevo, Galerija Narodnog muzeja
1989. **Zemun,** Umetnička galerija »Stara kapetanija«
Kragujevac, Umetnička galerija Narodnog muzeja
Lazarevac, Galerija »Savremenici«
1990. **Beograd,** Dubrovnik, Galerija »Sebastijan«
Edinburgh, College of Art
Požarevac, Graficka galerija Narodnog muzeja
1993. **Subotica,** YU FEST Galerija Narodnog pozorišta »Nepszinhaz«
1994. **Beograd,** Galerija »Zepter«
1996. **Sremski Karlovci,** Palata »Stefaneum«
1998. **Bar,** Kulturni centar
1999. **Beograd,** Likovna galerija Kulturnog centra Beograd

kulturni centar beograda

slavoljub radojčić caja

Učestvovao na mnogobrojnim izložbama srpske i jugoslovenske umetnosti u zemlji i inostranstvu.

NAGRADE:

Nacionalna nagrada za skulpturu na Međunarodnoj izložbi male plastike u Hagu (1966), Nagrada livnice »Plastika« na Oktobarskom salonu (1967), Otkupna nagrada na Izložbi jugoslovenskog portreta u Tuzli (1967), Nagrada za skulpturu na Prolećnoj izložbi ULUS-a (1980), Zlatna premija na Izložbi jugoslovenskog portreta u Tuzli (1983), Prva nagrada za skulpturu na izložbi »Prostor« (1986), Prva nagrada na jugoslovenskom konkursu za spomenik slobodi na Trgu revolucije u Šapcu (1987), Prva nagrada na konkursu za skulpturu u krugu fabrike »Magnohrom« u Kraljevu (1987), nagrada za skulpturu na 9. jugoslovenskom bijenalu male plastike u Murskoj Soboti (1989), Otkupna nagrada na Međunarodnom bijenalu male grafike u Leskovcu (1993), Druga nagrada za skulpturu na 5. međunarodnom bijenalu umetnosti minijatura u Gornjem Milanovcu (1998).

Izdavač: Kulturni centar Beograda,www.kcb.org.yu
SLAVOLJUB CAJA RADOJĆIĆ, 1 - 14.III 1999.

Serija : Savremena kretanja, sveska br. 359
Savet Galerije: Sreta Bošnjak, Ljiljana Ćinkul, Dušan Đokić, Svetlana Jovanović, Marina Martić, Ljiljana Nikolić, Ljiljana Popović

Fotografije: Srđan Veljović
Izložbu pomogli: Galerija »Pale« i PP »Benefit«

Štampa: Ćigoja
Tiraž: 200 komada
Dizajn: Blažina D.S.